Si me pagaran un millón de dólares por este poema

Per EloiA el dg., 25/10/2009 - 08:00

Loquillo

-

Con elegancia

Lletra original

Si me pagaran un millón de dólares por este poema, trataría de terminarlo enseguida. Escribiría en dulces billetes verdes y los echaría al viento para que todos me leyeran. Si me pagaran un millón de dólares por este poema, los padres comprarían a sus hijos mis libros... y les obligarían a estudiarlos. Si me pagaran un millón de dólares por este poema, tendría vino hasta el último día de mi vida. Si me pagaran un millón de dólares por este poema, me ofrecerían actuar en un anuncio de televisión diciendo: *"Haga poesía".* Si me pagaran un millón de dólares por este poema, podría aconsejar... que el éxito se logra con esfuerzo, mientras me rasco las axilas en mi cama. Si me pagaran un millón de dólares por este poema, me callaría la boca... para siempre... ... para siempre.

Lletra traduïda

Quan els diners són llaminers!

Diuen que, un dia, un periodista va visitar a la mare Teresa de Calcuta mentre ella estava ocupada a guarir a un malalt en un estat veritablement repugnant. - "Jo no faria això...- va dir el periodista a la mare Teresa - ni per un mil·lió de dòlars" - "Per un milió de dòlars tampoc jo ho faria", va respondre la mare Teresa i va seguir en la tasca tan repugnant per al periodista però la més natural per a ella que veia en el malalt al germà necessitat.Les persones tendim a posar preu a totes les coses, a mercadejar amb tot el que ens envolta. Aquesta actitut s'extén en tots els àmbits de la vida fins a resultar que tenim amics per conveniència, demanem certes atencions si som dels que portem diners a casa, o fem despeses injustificades a la feina. La cançó de Loquillo ens presenta les suposades conseqüències del mercadeig d'un poema: vanitat, mandra, hipocresia... no sabem de què parla el poema, però molt probablement el seu contingut no seria coherent amb la manera de viure que ens presenta. Els diners són una temptació o quelcom dolent? No, mentre no esdevinguin una finalitat però, ja se sap, els diners són llaminers.Cançó endins: Quines coses no donaries o faries ni per un mil·lió de dòlars? Què és allò que per a tu no te preu? Què és allò que el deú-diner no pot violar? Quin és el teu poema "sagrat"?

On hi tens el teu tresor, hi tens el cor.

"No us preocupeu per la vida, pensant què menjareu, ni pel cos, pensant com us vestireu. La vida val més que el menjar, i el cos més que el vestit. Fixeu-vos en els corbs: no sembren ni seguen, no tenen rebost ni graner, i Déu els alimenta. I vosaltres valeu molt més que els ocells!¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida? Així, doncs, si no podeu aconseguir ni una cosa tan petita, per què us preocupeu de les altres? Fixeu-vos com creixen les flors: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba, que avui és al camp i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, molt més farà per vosaltres, gent de poca fe. No busqueu, doncs, què menjareu o què beureu, ni en passeu ànsia. Això, tots els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu més aviat el seu Regne, i això us ho donarà de més a més.No tinguis por, petit ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i doneu els diners com a almoina. Procureu-vos bosses que no es facin malbé, reuniu-vos al cel un tresor que no s'acabi; allà, els lladres no s'hi acosten, ni les arnes no destrossen res. **Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor**." (Lluc 12, 22-34)